

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B****REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI**

din 15 martie 2001

de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație

(JO L 81, 21.3.2001, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (CE) nr. 2414/2001 al Consiliului din 7 decembrie 2001	L 327	1	12.12.2001
► <u>M2</u>	Regulamentul (CE) nr. 453/2003 al Consiliului din 6 martie 2003	L 69	10	13.3.2003
► <u>M3</u>	Regulamentul (CE) nr. 851/2005 al Consiliului din 2 iunie 2005	L 141	3	4.6.2005
► <u>M4</u>	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M5</u>	Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006	L 405	23	30.12.2006
► <u>M6</u>	Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009	L 336	1	18.12.2009
► <u>M7</u>	Regulamentul (UE) nr. 1091/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010	L 329	1	14.12.2010
► <u>M8</u>	Regulamentul (UE) nr. 1211/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010	L 339	6	22.12.2010
► <u>M9</u>	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M10</u>	Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013	L 182	1	29.6.2013
► <u>M11</u>	Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013	L 347	74	20.12.2013

Astfel cum a fost modificat prin:

► <u>A1</u>	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003
--------------------	---	-------	----	-----------

REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2001

de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 62 alineatul (2) litera (b) punctul (i),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolului 62 alineatul (2) litera (b) din Tratat, Consiliul trebuie să adopte normele cu privire la vizele pentru șederile prevăzute pentru o durată de maxim trei luni și, în acest context, este necesar să se stabilească lista acelor țări terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe și cea a celor ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație. Articolul 61 menționează respectivele liste printre măsurile de însoțire care sunt direct legate de libera circulație a persoanelor într-un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) Prezentul regulament se înscrie în continuarea acquis-ului Schengen, în conformitate cu protocolul de integrare a acestuia în cadrul Uniunii Europene, denumit în continuare „Protocolul Schengen”. Acesta nu afectează obligațiile care decurg din acest acquis ale statelor membre, astfel cum este definit de anexa A la Decizia 1999/435/CE din 20 mai 1999 privind definirea acquis-ului Schengen în scopul stabilirii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul privind Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare din dispozițiile sau deciziile care constituie acquis-ul ⁽³⁾.
- (3) Prezentul regulament reprezintă continuarea dezvoltării a acelor dispoziții prin care s-a autorizat o cooperare consolidată în conformitate cu Protocolul Schengen și cade sub incidența domeniului prevăzut la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE din 17 mai 1999 privind anumite dispoziții de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO C 177 E, 27.6.2000, p. 66.

⁽²⁾ Aviz emis la 5 iulie 2000 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

▼B

- (4) În temeiul articolului 1 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda și Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament. În consecință și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior, dispozițiile prezentului regulament nu se aplică nici Irlandei și nici Regatului Unit.
- (5) Stabilirea acelor țări terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză și a celor care sunt exonați de această obligație se face prin intermediul unei evaluări atente, de la caz la caz, a unei serii de criterii, care se referă *inter alia* la imigrația ilegală, ordinea publică și siguranță și la relațiile externe ale Uniunii Europene cu țările terțe, acordându-se de asemenea atenție și implicațiilor coerenței regionale și ale reciprocității. Ar trebui să se prevadă un mecanism comunitar care să permită punerea în aplicare a acestui principiu al reciprocității în cazul în care una din țările terțe incluse în anexa II la prezentul regulament decide să supună resortisanții dintr-unul sau mai multe state membre obligației de a deține viză.
- (6) Întrucât Acordul privind Spațiul Economic European exonerează resortisanții din Islanda, Liechtenstein și Norvegia de obligația de a deține viză, aceste țări nu sunt incluse în lista la anexa II.
- (7) În ceea ce privește apatrizii și refugiații recunoscuți, fără a aduce atingere obligațiilor care revin în conformitate cu acordurile internaționale semnate de statele membre, în special Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasburg la 20 aprilie 1959, decizia privind obligația sau exonerarea de viză ar trebui să fie în funcție de țara terță în care au rezidența aceste persoane și care a emis documentele lor de călătorie. Cu toate acestea, date fiind diferențele dintre legislațiile interne aplicabile apatrizilor și refugiaților recunoscuți, statele membre pot decide dacă aceste categorii de persoane sunt supuse obligației de a deține viză, în cazul în care țara terță în care au rezidența aceste persoane și care a emis documentele lor de călătorie este o țară terță ai cărei resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză.
- (8) În cazuri particulare în care se justifică un regim special în materie de vize, statele membre pot exonera anumite categorii de persoane de obligația de a deține viză sau pot impune această obligație în conformitate cu dreptul public internațional sau cutuma.
- (9) Pentru a asigura o administrare deschisă a sistemului și informarea persoanelor în cauză, statele membre ar trebui să comunice celorlalte state membre și Comisiei măsurile pe care le iau în temeiul prezentului regulament. Din aceleași motive, informațiile în cauză ar trebui publicate și în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.
- (10) Condițiile care reglementează intrarea pe teritoriul statelor membre sau eliberarea vizelor nu afectează normele care guvernează actualmente recunoașterea valabilității documentelor de călătorie.

▼B

- (11) În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 din Tratat, pentru a asigura buna funcționare a regimului comun al vizelor, este necesar și oportun să se adopte un regulament care să stabilească lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație.

▼M1

- (12) Prezentul regulament prevede o armonizare totală în ceea ce privește țările terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și țările terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație.

▼B

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista din anexa I trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

▼M5

Fără a aduce atingere obligațiilor care decurg din Acordul european privind eliminarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, este necesar ca refugiații statutare și apatrizii să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, în cazul în care țara terță în care au reședința și care le-a eliberat documentul de călătorie este una dintre țările terțe menționate în lista din anexa I la prezentul regulament.

▼B

- (2) ►**M10** Resortisanții țărilor terțe prevăzute în lista din anexa II sunt exonerati de obligația prevăzută la alineatul (1) pentru șederi a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. ◀

▼M5

De asemenea, sunt exonerati de obligativitatea vizelor:

— resortisanții țărilor terțe menționate în lista din anexa I la prezentul regulament care sunt titulari ai unui permis de trecere locală a frontierei eliberat de statele membre în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor privind micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen ⁽¹⁾, în cazul în care titularii respectivi își exercită dreptul în cadrul regimului micului trafic de frontieră;

⁽¹⁾ JO L 405, 30.12.2006, p. 1.

▼ **M5**

— elevii resortisanți ai uneia dintre țările terțe menționate în lista din anexa I, care au reședința într-un stat membru care aplică Decizia 94/795/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 1994 privind o acțiune comună adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește facilitățile de călătorie pentru elevii resortisanți ai unor țări terțe care au reședința într-un stat membru ⁽¹⁾ în cazul în care acești elevi participă la o excursie organizată în cadrul unui grup școlar însoțit de un cadru didactic al instituției de învățământ în cauză;

— refugiații statutare, apatrizii și celelalte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări, care au reședința într-un stat membru și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de acest stat membru.

(3) Resortisanții noilor țări terțe care au făcut parte anterior din țări care figurează pe listele din anexele I și II sunt supuși dispozițiilor alineatelor (1) și respectiv (2) până când Consiliul nu decide altfel, în conformitate cu procedura prevăzută de dispoziția relevantă din tratat.

▼ **M11**

(4) Atunci când o țară terță care figurează pe lista din anexa II aplică obligativitatea vizelor pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru se aplică următoarele dispoziții:

(a) în termen de 30 de zile de la momentul punerii în aplicare de către țara terță a obligativității vizelor sau, în cazurile în care obligativitatea vizelor existentă la 9 ianuarie 2014 este menținută, în termen de 30 de zile de la data respectivă, statul membru în cauză notifică acest lucru în scris Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Respectiva notificare:

- (i) menționează data punerii în aplicare a obligativității vizelor și tipurile documentelor de călătorie și ale vizelor respective;
- (ii) include o explicație detaliată a măsurilor preliminare luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză, precum și toate informațiile relevante;

Informațiile privind această notificare se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv informațiile privind data punerii în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor și tipurile documentelor de călătorie și ale vizelor respective.

În cazul în care țara terță decide să ridice obligativitatea vizelor înainte de expirarea termenului menționat la primul paragraf din prezenta literă, notificarea nu se efectuează sau este retrasă, iar informațiile nu se publică;

(b) Comisia, imediat după data publicării menționate la litera (a) al treilea paragraf și în consultare cu statul membru în cauză, ia măsuri împreună cu autoritățile țării terțe în cauză, în special în domeniile politic, economic și comercial, pentru a reintroduce sau a introduce un regim de călătorii fără viză și informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la respectivele măsuri;

⁽¹⁾ JO L 327, 19.12.1994, p. 1.

▼ **M11**

- (c) dacă în termen de 90 de zile de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și în ciuda tuturor măsurilor luate în conformitate cu litera (b), țara terță nu elimină obligativitatea vizelor, statul membru în cauză poate solicita Comisiei să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru anumite categorii de resortisanți ai respectivei țări terțe. În cazul în care un stat membru formulează o astfel de solicitare, acesta informează Parlamentul European și Consiliul;
- (d) când are în vedere măsuri suplimentare în conformitate cu literalele (e) (f) sau (h), Comisia ține seama de rezultatul măsurilor luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză, de măsurile luate în conformitate cu litera (b) și de consecințele suspendării exceptării de la obligativitatea vizelor asupra relațiilor externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză;
- (e) dacă țara terță în cauză nu a eliminat obligativitatea vizelor, Comisia, în termen de cel târziu șase luni de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și ulterior la intervale care să nu depășească șase luni pe o perioadă totală care nu poate fi extinsă peste data la care actul delegat menționat la litera (f) produce efecte sau la care se formulează obiecții în privința acestuia:
- (i) adoptă, la solicitarea statului membru în cauză sau din proprie inițiativă, un act de punere în aplicare prin care să se suspende temporar, pentru o perioadă de până la șase luni, exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru anumite categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză. Respectivul act de punere în aplicare stabilește o dată, în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare, la care suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor produce efecte, ținând seama de resursele disponibile în consulatele statelor membre. Când adoptă acte de punere în aplicare ulterioare, Comisia poate prelungi perioada suspendării respective cu perioade suplimentare de până la șase luni și poate modifica categoriile de resortisanți ai țării terțe în cauză pentru care se suspendă exceptarea de la obligativitatea vizelor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2). Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele de suspendare toate categoriile de resortisanți ai țării terțe la care se face referire în actul de punere în aplicare au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre; sau

- (ii) înaintează comitetului prevăzut la articolul 4a alineatul (1) un raport de evaluare a situației, precizând motivele pentru care a hotărât să nu suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor și informează Parlamentul European și Consiliul.

În raportul respectiv sunt luați în considerare toți factorii relevanți, precum cei menționați la litera (d). Parlamentul European și Consiliul pot avea o discuție politică pe baza respectivului raport;

▼ **M11**

- (f) dacă în termen de 24 de luni de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf țara terță în cauză nu ridică obligativitatea vizelor, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 4b prin care se suspendă temporar, pentru o perioadă de 12 luni, aplicarea anexei II pentru resortisanții țării terțe respective. Actul delegat stabilește o dată, în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare, de la care suspendarea aplicării anexei II produce efecte, ținând seama de resursele disponibile în consulatele statelor membre, și modifică anexa II în consecință. Modificarea respectivă se efectuează prin introducerea, lângă numele țării terțe în cauză, a unei note de subsol care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor este suspendată în ceea ce privește țara terță respectivă și care specifică perioada respectivei suspendări.

Începând de la data la care suspendarea aplicării anexei II pentru resortisanții țării terțe în cauză produce efecte sau de la data la care este formulată o obiecție la actul delegat în temeiul articolului 4b alineatul (5), orice act de punere în aplicare adoptat în temeiul literei (e) care vizează țara terță respectivă expiră.

În cazul în care Comisia transmite o propunere legislativă în conformitate cu litera (h), perioada de suspendare prevăzută în primul paragraf din prezenta literă se prelungește cu șase luni. Nota de subsol la care face trimitere respectivul paragraf se modifică în mod corespunzător.

Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele suspendării respective resortisanții țării terțe care fac obiectul actului delegat au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre;

- (g) orice notificare ulterioară efectuată de un alt stat membru în temeiul literei (a), referitor la aceeași țară terță, pe perioada aplicării măsurilor adoptate în conformitate cu litera (e) sau (f) în ceea ce privește țara terță respectivă, se integrează în procedurile respective în curs, fără ca termenele sau perioadele stabilite la respectivele litere să fie prelungite;
- (h) dacă în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la litera (f), țara terță în cauză nu elimină obligația de a deține viză, Comisia poate înainta o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimiterii la țara terță din anexa II în anexa I;
- (i) procedurile menționate la literele (e), (f) și (h) nu afectează dreptul Comisiei de a prezenta în orice moment o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză din anexa II în anexa I;
- (j) în cazul în care țara terță în cauză ridică obligativitatea vizelor, statul membru în cauză notifică imediat acest lucru Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Notificarea se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼ **M11**

Orice act de punere în aplicare sau act delegat adoptat în temeiul literei (e) sau (f) în ceea ce privește țara terță în cauză expiră la șapte zile de la publicarea menționată la primul paragraf din prezenta literă. În cazul în care țara terță în cauză a introdus obligativitatea vizelor pentru resortisanții a două sau mai multe state membre, actul de punere în aplicare sau actul delegat referitor la țara terță respectivă expiră la șapte zile de la publicarea notificării referitoare la ultimul stat membru ai cărui resortisanți au fost supuși obligativității vizelor de către țara terță respectivă. Nota de subsol menționată în primul paragraf al literei (f) se elimină ca urmare a expirării actului delegat în cauză. Informația referitoare la expirarea respectivă se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În cazul în care țara terță în cauză ridică obligativitatea vizelor iar statul membru în cauză nu notifică acest lucru în conformitate cu primul paragraf din prezenta literă, Comisia procedează din proprie inițiativă, fără întârziere, la publicarea menționată la paragraful respectiv și se aplică al doilea paragraf din prezenta literă.

Articolul 1a

(1) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2), exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II se suspendă temporar în situații de urgență, ca soluție de ultim resort, în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un stat membru poate să notifice Comisia dacă se confruntă, într-o perioadă de șase luni, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent sau cu ultimele șase luni care preced punerea în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, cu una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe care duc la o situație de urgență care nu poate fi remediată de statul membru, și anume o creștere bruscă și substanțială a numărului de:

- (a) resortisanți ai respectivei țări terțe care s-au dovedit a fi în situație de ședere pe teritoriul statului membru fără a avea acest drept;
- (b) solicitări de azil din partea resortisanților respectivei țări terțe pentru care rata de recunoaștere este scăzută, în cazul în care o astfel de creștere duce la presiuni deosebite asupra sistemului de azil al statului membru;
- (c) cereri de readmisie respinse trimise de statul membru respectivei țări terțe pentru resortisanții proprii.

Comparația cu perioada de șase luni care precede punerea în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor, așa cum este menționată în primul paragraf, este aplicabilă doar pe o perioadă de șapte ani de la data punerii în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe respective.

▼ **M11**

Notificarea menționată în primul paragraf precizează motivele pe care aceasta se întemeiază și cuprinde date și statistici pertinente, precum și o explicație detaliată a măsurilor preliminare pe care statul membru în cauză le-a luat în vederea remedierii situației. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul de îndată ce primește o astfel de notificare.

(3) Comisia examinează orice notificare transmisă în temeiul alineatului (2), luând în considerare:

- (a) existența oricăreia dintre situațiile descrise la alineatul (2);
- (b) numărul de state membre afectate de oricare dintre situațiile descrise la alineatul (2);
- (c) impactul la nivel general al creșterilor menționate la alineatul (2) asupra situației migrației în Uniune, astfel cum aceasta rezultă din datele furnizate de statele membre;
- (d) rapoartele întocmite de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, de Biroul European de Sprijin pentru Azil sau de Oficiul European de Poliție (Europol), dacă circumstanțele o impun în cazul specific notificat;
- (e) chestiunea generală a ordinii publice și a securității interne, cu consultarea statului membru în cauză.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul asupra rezultatelor examinării sale.

(4) În cazul în care Comisia, pe baza examinării menționate la alineatul (3), și luând în considerare consecințele unei suspendări a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru relațiile externe ale Uniunii și statelor membre ale acesteia cu țara terță în cauză, lucrând în strânsă cooperare cu țara terță respectivă pentru a găsi soluții alternative pe termen lung, stabilește că se impun acțiuni, aceasta adoptă, în termen de trei luni de la primirea notificării menționate la alineatul (2), un act de punere în aplicare care suspendă temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză pentru o perioadă de șase luni. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2). Actul de punere în aplicare stabilește data la care produce efecte suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor.

Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele suspendării respective resortisanții țării terțe care fac obiectul actului de punere în aplicare au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

(5) Înainte de expirarea perioadei de valabilitate a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4), Comisia, în cooperare cu statul membru în cauză, prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament, în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză din anexa II în anexa I.

▼ M11

(6) În cazul în care Comisia a înaintat o propunere legislativă în temeiul alineatului (5), aceasta poate prelungi valabilitatea actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4) cu o perioadă care să nu depășească 12 luni. Decizia de prelungire a valabilității actului de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2).

Articolul 1b

Până la 10 ianuarie 2018, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează eficiența mecanismului de reciprocitate prevăzut la articolul 1 alineatul (4) și a mecanismului de suspendare prevăzut la articolul 1a și, după caz, transmite o propunere legislativă pentru modificarea prezentului regulament. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc asupra acestei propuneri prin procedura legislativă ordinară.

▼ M10*Articolul 2*

În sensul prezentului regulament, „viză” înseamnă „viză” în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) ⁽¹⁾.

▼ M5**▼ B***Articolul 4***▼ M11**

(1) Un stat membru poate prevedea excepții de la obligativitatea vizelor, prevăzută la articolul 1 alineatul (1), sau de la exceptări de la obligativitatea vizelor, prevăzută la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește:

- (a) titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale;
- (b) membrii echipajului civil al aeronavelor și navelor aflați în exercițiul funcțiunii;
- (c) membrii echipajului civil al navelor, atunci când aceștia coboară pe uscat, care dețin un act de identitate pentru personal navigant eliberat în conformitate cu convențiile Organizației Internaționale a Muncii nr. 108 din 13 mai 1958 sau nr. 185 din 16 iunie 2003, sau cu Convenția Organizației Maritime Internaționale privind facilitarea traficului maritim internațional din 9 aprilie 1965;
- (d) echipajul și membrii misiunilor de urgență sau de salvare în caz de dezastru sau de accident;
- (e) echipajul civil al navelor care navighează pe apele interioare internaționale;

⁽¹⁾ JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

▼ M11

- (f) titularii de documente de călătorie eliberate de organizații internaționale interguvernamentale dintre care cel puțin un stat membru are statut de membru, sau de alte entități recunoscute de statele membre vizate ca subiecți de drept internațional, pentru funcționarii respectivelor organizații sau entități.

▼ M5

- (2) Un stat membru poate scuti de obligativitatea vizelor:
 - (a) elevii resortisanți ai uneia dintre țările terțe menționate în lista din anexa I, care au reședința într-una dintre țările terțe menționate în lista din anexa II, în Elveția sau în Liechtenstein, atunci când acești elevi participă la o excursie organizată în cadrul unui grup școlar însoțit de un cadru didactic al instituției de învățământ în cauză;
 - (b) refugiații statutari și apatrizii, în cazul în care țara terță în care au reședința și care le-a eliberat documentul de călătorie este una dintre țările terțe menționate în lista din anexa II;
 - (c) membrii forțelor armate care se deplasează în cadrul NATO sau al Parteneriatului pentru pace, care sunt titulari ai unor documente de identitate și ai unor ordine de misiune prevăzute de Convenția din 19 iunie 1951 între statele părți la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora;

▼ M11

- (d) fără a se aduce atingere cerințelor care decurg din Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, refugiații recunoscuți, apatrizii și alte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări și care își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau al Irlandei și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de Regatul Unit sau de Irlanda, care este recunoscut de statul membru vizat.

▼ B

- (3) Un stat membru poate prevedea excepții de la exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (2) pentru persoanele care desfășoară o activitate remunerată în timpul șederii lor.

▼ M11*Articolul 4a*

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

▼ **M11***Articolul 4b*

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (f) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 9 ianuarie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (f) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (4) litera (f) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de patru luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼ **B***Articolul 5*

(1) În termen de zece zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei măsurile luate în temeiul articolului 3 liniuța a doua și al articolului 4. Orice modificări ulterioare ale acelor măsuri se comunică în același mod, în termen de cinci zile lucrătoare.

(2) Comisia publică pentru informare măsurile comunicate în temeiul alineatului (1) în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 6

Prezentul regulament nu afectează competența statelor membre cu privire la recunoașterea statelor, a entităților teritoriale și a pașapoartelor, a documentelor de călătorie și de identitate eliberate de autoritățile lor.

▼B*Articolul 7*

(1) Regulamentul (CE) nr. 574/1999 al Consiliului ⁽¹⁾ se înlocuiește cu prezentul regulament.

(2) Versiunile finale ale Instrucțiunilor consulare comune (ICC) și ale Manualului comun (MC), astfel cum rezultă din Decizia Comitetului Executiv Schengen din 28 aprilie 1999 [SCH/Com-ex(99) 13], se modifică după cum urmează:

1. titlul anexei 1 partea I din ICC și al anexei 5 partea I din MC se înlocuiește cu următorul text:

„Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză de către statele membre legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

2. lista din anexa 1 partea I din ICC și din anexa 5 partea I din MC se înlocuiește cu lista din anexa I la prezentul regulament;

3. titlul anexei 1 partea II din ICC și al anexei 5 partea II din MC se înlocuiește cu următorul text:

„Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de obligația de a deține viză de către statele membre care sunt legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

4. lista din anexa 1 partea II din ICC și din anexa 5 partea II din MC se înlocuiește cu lista din anexa II la prezentul regulament;

5. partea III din anexa 1 la ICC și partea III din anexa 5 la MC se elimină.

(3) Deciziile Comitetului Executiv Schengen din 15 decembrie 1999 [SCH/Com-ex(97)32] și din 16 decembrie 1998 [SCH/Com-ex(98)53, rev.2] se abrogă.

▼M1*Articolul 8*

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

⁽¹⁾ JO L 72, 18.3.1999, p. 2.

▼ B*ANEXA I***Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (1)**

1. STATE

Afganistan

Africa de Sud

▼ M7

▼ B

Algeria

Angola

▼ M5

▼ B

Arabia Saudită

Armenia

Azerbaidjan

▼ M5

▼ B

Bahrain

Bangladesh

▼ M5

▼ B

Belarus

Belize

Benin

▼ M5

Bolivia

▼ B

Bhutan

▼ M7

▼ B

Botswana

Burkina Faso

Birmania/Myanmar

Burundi

Cambodgia

Camerun

Capul Verde

Ciad

China

Columbia

Comore

Congo

▼ B

Coasta de Fildeș

Coreea de Nord

Cuba

Djibouti

Dominica

▼ M2

Ecuador

▼ B

Egipt

Emiratele Arabe Unite

Eritreea

Etiopia

Fiji

Filipine

▼ M6**▼ B**

Gabon

Gambia

Georgia

Ghana

Grenada

Guinee

Guinee-Bissau

Guinea Ecuatorială

Guyana

Haiti

India

Indonezia

▼ M8**▼ B**

Insulele Marshall

Insulele Solomon

Iran

Irak

Jamaica

Iordania

Kazahstan

Kenya

Kiribati

Kuweit

▼ B

Kirghizstan

Laos

Liban

Lesotho

Liberia

Libia

Madagascar

Malawi

Maldive

Mali

Mauritania

▼ M5

▼ B

Micronezia

Moldova

Mongolia

Maroc

Mozambic

Namibia

Nauru

Nepal

Niger

Nigeria

Oman

Pakistan

Palau

Papua Noua Guinee

Peru

Republica Centrafricană

Republica Democrată Congo

Republica Dominicană

▼ M6

▼ B

Qatar

Rusia

Rwanda

▼ M5

Samoa

▼ B

São Tomé și Príncipe

Senegal

▼ M5

▼ B

Sfânta Lucia

Sfântul Vincent și Grenadine

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Surinam

Swaziland

Siria

Tadjikistan

Tanzania

Thailanda

▼ M5

Timorul de Est

▼ B

Togo

Tonga

Trinidad-Tobago

Tunisia

Turcia

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ucraina

Uzbekistan

Vanuatu

Vietnam

Yemen

Zambia

Zimbabwe

▼ B**2. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU**

Autoritatea Palestiniană

▼ M2

▼ M8

▼ M6

Kosovo, definit în conformitate cu Rezoluția 1244 a Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite din 10 iunie 1999

▼ M5**3. CETĂȚENII BRITANICI CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN SENSUL DREPTULUI COMUNITAR:**

Cetățeni ai teritoriilor britanice de peste mări (*British Overseas Territories Citizens*) care nu beneficiază de dreptul de reședință în Regatul Unit

Cetățeni britanici de peste mări (*British Overseas Citizens*)

Supuși britanici (*British Subjects*) care nu beneficiază de dreptul de reședință în Regatul Unit

Persoane britanice protejate (*British Protected Persons*).

▼ B*ANEXA II***Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (2)**

1. STATE

▼ M7Albania ⁽¹⁾**▼ B**

Andora

▼ M5Antigua și Barbuda ⁽²⁾**▼ B**

Argentina

Australia

▼ M5Bahamas ⁽²⁾Barbados ⁽²⁾

▼ M7Bosnia și Herțegovina ⁽¹⁾**▼ B**

Brazilia

▼ M5

Brunei Darussalam

▼ M4

▼ B

Canada

Chile

▼ A1

▼ B

Coreea de Sud

Costa Rica

▼ M9

▼ B

Cipru

▼ M2

▼ A1

▼ M6Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei ⁽³⁾**▼ B**

Guatemala

⁽¹⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

⁽²⁾ Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

⁽³⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

▼ B

Honduras

Israel

Japonia

▼ A1

▼ B

Malaysia

▼ A1

▼ M5Mauritius ⁽¹⁾**▼ B**

Mexic

Monaco

▼ M6Muntenegru ⁽²⁾**▼ B**

Noua Zeelandă

Nicaragua

Panama

Paraguay

▼ A1

▼ M4

▼ B

Salvador

San Marino

▼ M6

Serbia [cu excepția deținătorilor de pașapoarte sârbe eliberate de către direcția de coordonare sârbă (în limba sârbă: *Koordinaciona uprava*)] ⁽²⁾

▼ M5Seychelles ⁽¹⁾**▼ B**

Singapore

▼ M5Saint Kitts și Nevis ⁽¹⁾**▼ B**

Sfântul Scaun

▼ A1

▼ B

Statele Unite ale Americii

▼ A1

▼ B

Uruguay

Venezuela

⁽¹⁾ Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

⁽²⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

▼ B**2. REGIUNI ADMINISTRATIVE SPECIALE ALE REPUBLICII POPULARE CHINEZE**Hong Kong RAS ⁽¹⁾Macao RAS ⁽²⁾**▼ M5****3. CETĂȚENI BRITANICI CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN SENSUL DREPTULUI COMUNITAR:**Resortisanți britanici (de peste mări) [*British Nationals (overseas)*].**▼ M8****4. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU:**Taiwan ⁽³⁾

⁽¹⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Hong Kong Special Administrative Region”.

⁽²⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Região Administrativa Especial de Macau”.

⁽³⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor de pașapoarte emise de Taiwan care conțin numărul cărții de identitate.